

Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

► **B** VERORDENING (EG) Nr. 183/2005 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
van 12 januari 2005
tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne
(Voor de EER relevante tekst)
(PB L 35 van 8.2.2005, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Verordening (EG) nr. 219/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M2</u>	Verordening (EU) nr. 225/2012 van de Commissie van 15 maart 2012	L 77	1	16.3.2012

**VERORDENING (EG) Nr. 183/2005 VAN HET EUROPEES
PARLEMENT EN DE RAAD**

van 12 januari 2005

tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 37, lid 2, en artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De dierlijke productie neemt in de landbouw van de Gemeenschap een zeer belangrijke plaats in. Goede resultaten van deze activiteit hangen in hoge mate af van het gebruik van veilige diervoeders van goede kwaliteit.
- (2) Het streven naar een hoog beschermingsniveau voor de gezondheid van mensen en dieren is een van de fundamentele doelstellingen van de levensmiddelenwetgeving, zoals vastgelegd in Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ⁽³⁾. In die verordening zijn ook andere gemeenschappelijke beginselen en definities voor de nationale en communautaire levensmiddelenwetgeving vastgelegd, waaronder de verwezenlijking van vrij verkeer van diervoeders in de Gemeenschap.
- (3) Bij Richtlijn 95/69/EG van de Raad ⁽⁴⁾ zijn de voorwaarden en bepalingen vastgesteld voor bepaalde categorieën bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeders om hun activiteiten te kunnen uitvoeren. Gebleken is dat bovenstaande voorwaarden en regelingen een degelijke basis vormen om de voederveiligheid te garanderen. Bij de genoemde richtlijn worden tevens voorwaarden vastgesteld voor de erkenning van bedrijven die bepaalde stoffen produceren die vermeld staan in Richtlijn 82/471/EEG van de Raad van 30 juni 1982 betreffende bepaalde in diervoeding gebruikte producten ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB C 32 van 5.2.2004, blz. 97.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 31 maart 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 21 december 2004.

⁽³⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1642/2003 (PB L 245 van 29.9.2003, blz. 4).

⁽⁴⁾ PB L 332 van 30.12.1995, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽⁵⁾ PB L 213 van 21.7.1982, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

▼B

- (4) Bij Richtlijn 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding ⁽¹⁾ zijn een aantal maatregelen vastgesteld, waaronder regelingen voor de invoer uit derde landen.
- (5) Voorts is gebleken dat ervoor moet worden gezorgd dat alle diervoederbedrijven, ook aquacultuurbedrijven, volgens geharmoniseerde veiligheidsvoorschriften te werk gaan en dat een algehele herziening nodig is in verband met de noodzaak om een hoger beschermingsniveau voor de gezondheid van mensen en dieren en het milieu te bereiken.
- (6) De nieuwe hygiënevoorschriften van deze verordening hebben in hoofdzaak ten doel een hoog niveau van consumentenbescherming op het vlak van de voedsel- en voederveiligheid te garanderen, waarbij met name rekening wordt gehouden met de volgende beginselen:
- a) de hoofdverantwoordelijkheid voor diervoederveiligheid berust bij de exploitanten van diervoederbedrijven;
 - b) de veiligheid van diervoeders moet doorheen de gehele voedselketen worden gewaarborgd, van de primaire productie van diervoeders tot en met het voeren van voedselproducerende dieren;
 - c) het algemene gebruik van procedures op basis van de beginselen van „Hazard Analysis and Critical Control Points” (HACCP) zal, tezamen met goede hygiënepraktijken, de verantwoordelijkheid van de exploitanten van diervoederbedrijven vergroten;
 - d) de gidsen voor goede praktijken vormen een zeer handzaam instrument om exploitanten van diervoederbedrijven wegwijs te maken in de naleving van de voorschriften inzake diervoederhygiëne in alle stadia van de voederketen en de toepassing van de HACCP-beginselen;
 - e) er moeten microbiologische criteria worden vastgesteld op basis van wetenschappelijke risicocriteria;
 - f) ingevoerde diervoeders moeten ten minste aan gelijkwaardige normen voldoen als in de Gemeenschap geproduceerde diervoeders.
- (7) Met het oog op de volledige toepassing van het systeem voor registratie-erkenning op alle exploitanten van diervoederbedrijven en om volledige traceerbaarheid te garanderen, dient ervoor te worden gezorgd dat deze exploitanten alleen diervoeders betrekken en gebruiken van inrichtingen die in overeenstemming met deze verordening geregistreerd en/of erkend zijn.
- (8) Er is een geïntegreerde aanpak nodig om de voederveiligheid vanaf de primaire productie van diervoeders tot en met het in de handel brengen of de uitvoer te garanderen. De primaire productie van diervoeders omvat producten die enkel een eenvoudige fysieke behandeling ondergaan zoals reinigen, verpakken, opslaan, natuurlijk drogen of inkuilen.

⁽¹⁾ PB L 208 van 24.7.1998, blz. 43.

▼B

- (9) Overeenkomstig het evenredigheids- en het subsidiariteitsbeginsel behoren de communautaire voorschriften niet te gelden voor bepaalde gevallen van de particuliere huishoudelijke productie van diervoeders en het voeren van bepaalde dieren, noch voor de rechtstreekse levering van kleine hoeveelheden primaire productie van diervoeders op plaatselijk niveau en de detailhandel in voeder voor gezelschapsdieren.
- (10) Om de doelstellingen van deze verordening te verwezenlijken moeten de in het stadium van de primaire productie van diervoeders aanwezige gevaren voor de voederveiligheid geïdentificeerd en onder controle gehouden worden. De fundamentele beginselen van de voorschriften van deze verordening moeten daarom zowel gelden voor landbouwbedrijven die uitsluitend ten behoeve van hun eigen productie diervoeders produceren, als voor landbouwbedrijven die diervoeders in de handel brengen. Er zij op gewezen dat het risico kleiner is indien diervoeder wordt geproduceerd en gebruikt voor dieren die alleen voor eigen particulier gebruik worden gehouden of dieren die niet voor de voedselproductie worden gehouden. De handel in kleine hoeveelheden voederproducten op plaatselijk niveau en de detailhandel in voeder voor gezelschapsdieren worden in deze verordening afzonderlijk behandeld.
- (11) Toepassing van de HACCP-beginselen op de primaire productie van diervoeders is het doel van de Europese hygiënewetgeving voor de middellange termijn. Door middel van gidsen voor goede praktijken moet de toepassing van geschikte hygiënevoorschriften echter nu al gestimuleerd worden.
- (12) De voederveiligheid wordt door een aantal factoren bepaald. De wetgeving dient minimumeisen op het gebied van hygiëne vast te stellen. Er moeten officiële controles worden ingesteld om na te gaan of exploitanten van diervoederbedrijven de voorschriften naleven. Daarnaast moeten de exploitanten van diervoederbedrijven maatregelen nemen of procedures vaststellen om een hoog niveau van voederveiligheid te bereiken.
- (13) De HACCP-beginselen helpen exploitanten van diervoederbedrijven om de voederveiligheid te vergroten. De HACCP-beginselen mogen niet als instrument voor zelfregulering worden gezien en zijn geen vervanging voor officiële controles.
- (14) Voor de toepassing van de HACCP-beginselen zijn de volledige medewerking en inzet van de werknemers van de diervoedersector vereist.
- (15) Bij HACCP-beginselen in de diervoederproductie moet rekening worden gehouden met de beginselen die zijn vastgelegd in de Codex Alimentarius, maar dient ook te worden gezorgd voor de nodige soepelheid in alle situaties. In sommige diervoederbedrijven is het onmogelijk om kritische controlepunten aan te wijzen en kunnen soms goede praktijken de bewaking van kritische controlepunten vervangen. Evenzo is het voor het vaststellen van „kritische grenswaarden” zoals opgenomen in de Codex Alimentarius, niet altijd nodig om een numerieke grenswaarde aan te geven. De eis om documenten te bewaren, moet soepel zijn om te voorkomen dat zeer kleine bedrijven te zwaar belast worden. Er moet voor worden gezorgd dat de handelingen van exploitanten van diervoederbedrijven op het niveau van de primaire productie van diervoeder, en daarmee samenhangende handelingen, alsmede het mengen van voeder met aanvullende diervoeders, die uitsluitend bedoeld zijn om te voorzien in de behoeften van het eigen bedrijf, niet aan de HACCP-beginselen worden onderworpen.

▼B

- (16) Verder moet rekening worden gehouden met de behoeften van diervoederbedrijven in gebieden met bijzondere geografische beperkingen of in verband met structurele vereisten. Deze flexibiliteit mag echter de doelstellingen inzake diervoederhygiëne niet in het gedrang brengen. De procedure moet in voorkomend geval voorzien in overleg met het Permanent Comité voor de voedselveiligheid en de diergezondheid.
- (17) Een systeem van registratie en erkenning van alle diervoederbedrijven door de bevoegde autoriteit van de lidstaat zal de traceerbaarheid van de fabrikant tot de eindgebruiker waarborgen en de uitvoering van effectieve officiële controles vergemakkelijken. De bestaande systemen voor het verzamelen van gegevens over diervoederbedrijven kunnen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten worden gebruikt om het bij deze verordening ingestelde systeem in te voeren en toe te passen.
- (18) Er moet een systeem voor de erkenning van diervoederbedrijven gehandhaafd worden voor activiteiten die bij de vervaardiging van diervoeders tot grotere risico's kunnen leiden. Voorzien moet worden in procedures om het huidige toepassingsgebied van het erkenningssysteem van Richtlijn 95/69/EG uit te breiden.
- (19) Om te worden erkend of geregistreerd moeten diervoederbedrijven voldoen aan een reeks van voor de door hen uitgevoerde handelingen relevante voorwaarden betreffende voorzieningen, uitrusting, personeel, productie, kwaliteitsbeheersing, opslag en documentatie teneinde de voedselveiligheid en de traceerbaarheid van de producten te waarborgen. Deze voorwaarden moeten worden gemoduleerd om te waarborgen dat zij zijn afgestemd op de verschillende soorten diervoederbedrijven. De lidstaten mogen voorlopige erkenning verlenen wanneer bij het bezoek ter plaatse blijkt dat de inrichting voldoet aan alle eisen inzake infrastructuur en uitrusting. Die voorlopige erkenning dient echter aan een maximumtermijn te worden gebonden.
- (20) Er moet worden voorzien in de mogelijkheid om de erkenning of de registratie tijdelijk op te schorten, te wijzigen of in te trekken wanneer de inrichting haar activiteiten wijzigt of staakt of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor haar activiteit.
- (21) De traceerbaarheid van diervoeders en diervoedingrediënten in de hele voederketen is essentieel voor de voedselveiligheid. Verordening (EG) nr. 178/2002 bevat voorschriften voor de traceerbaarheid van diervoeders en diervoedingrediënten en voorziet in een procedure om uitvoeringsvoorschriften voor specifieke sectoren vast te stellen.
- (22) Uit de verschillende voedercrisisen is gebleken dat tekortkomingen in elk stadium van de voederketen grote economische gevolgen kunnen hebben. Gezien de aard van de voederproductie en de complexiteit van de distributieketen is het niet eenvoudig een diervoeder uit de handel te nemen. De kosten van het herstellen van de economische schade in de voeder- en voedselketen worden vaak uit de openbare middelen opgebracht. Het herstellen van deze economische gevolgen tegen geringe kosten voor de samenleving zou worden vergemakkelijkt als de exploitant wiens activiteit economische schade in de diervoedersector veroorzaakt, hiervoor financieel verantwoordelijk gesteld wordt. De instelling van een voor alle exploitanten van diervoeders geldend systeem

▼B

van verplichte financiële aansprakelijkheid en financiële waarborgen, bijvoorbeeld via een verzekering, is bijgevolg misschien niet haalbaar of wenselijk. Daarom moet de Commissie zich hierover nader beraden en daarbij rekening houden met bestaande wetgeving inzake aansprakelijkheid op andere gebieden, en met bestaande systemen en praktijken in de lidstaten. Met het oog hierop moet de Commissie een rapport indienen, dat in voorkomend geval vergezeld gaat van wetgevingsvoorstellen.

- (23) In de Gemeenschap ingevoerde diervoeders moeten voldoen aan de algemene voorschriften van Verordening (EG) nr. 178/2002 en de invoervoorwaarden van Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn⁽¹⁾. Totdat de uitvoeringsmaatregelen gereed zijn, en met als doel het voorkomen van handelsverstoringen, wordt de toestemming voor invoer nog steeds verleend onder de voorwaarden van Richtlijn 98/51/EG.
- (24) Producten afkomstig uit de Gemeenschap die naar derde landen worden uitgevoerd, moeten voldoen aan de algemene voorschriften van Verordening (EG) nr. 178/2002.
- (25) Het werkterrein van het systeem voor snelle waarschuwingen voor levensmiddelen en diervoeders dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 178/2002, dient te worden uitgebreid tot risico's voor de diergezondheid of het milieu van voeder dat wordt gebruikt voor niet voor menselijke consumptie bestemde dieren.
- (26) De communautaire wetgeving inzake diervoederhygiëne moet gebaseerd zijn op wetenschappelijk advies. Daartoe dient in voorkomend geval de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid te worden geraadpleegd.
- (27) Om rekening te houden met de technische en wetenschappelijke vooruitgang moeten de Commissie en de lidstaten nauw en doeltreffend samenwerken in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid.
- (28) Deze verordening houdt rekening met de internationale verplichtingen die zijn vastgelegd in de WTO-overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen en de internationale voedselveiligheidsnormen van de Codex Alimentarius.
- (29) De lidstaten dienen de regels vast te stellen voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening, en ervoor te zorgen dat zij worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend zijn.
- (30) De voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 191 van 28.5.2004, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

▼B

- (31) Voor deze verordening dient een latere toepassingsdatum te worden vastgesteld om de diervoederbedrijven de gelegenheid te geven zich aan te passen.
- (32) Richtlijn 95/69/EG en Richtlijn 98/51/EG moeten om bovengenoemde redenen worden ingetrokken,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ONDERWERP, WERKINGSSFEER EN DEFINITIES

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden vastgesteld:

- a) algemene voorschriften voor diervoederhygiëne;
- b) voorwaarden en bepalingen om ervoor te zorgen dat diervoeders traceerbaar zijn;
- c) voorwaarden en bepalingen voor registratie en erkenning van bedrijven.

Artikel 2

Werkingsfeer

1. Deze verordening is van toepassing op:
 - a) de activiteiten van exploitanten van diervoederbedrijven in alle stadia, vanaf de primaire productie van diervoeders tot en met het in de handel brengen van diervoeders;
 - b) het voeren van voedselproducerende dieren;
 - c) de invoer van diervoeders uit en de uitvoer van diervoeders naar derde landen.
2. Deze verordening is niet van toepassing op:
 - a) de particuliere huishoudelijke productie van diervoeders
 - i) voor voedselproducerende dieren voor eigen particulier gebruik, en
 - ii) voor niet voor de voedselproductie gehouden dieren;
 - b) het voeren van voedselproducerende dieren, gehouden voor eigen particulier gebruik of voor de in artikel 1, lid 2, onder c), van Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne ⁽¹⁾ bedoelde activiteiten;
 - c) het voeren van niet voor de voedselproductie gehouden dieren;
 - d) de rechtstreekse levering op plaatselijk niveau van kleine hoeveelheden primaire productie van diervoeders door de producent aan lokale veehouderijen voor gebruik op die bedrijven;
 - e) de detailhandel in voeder voor gezelschapsdieren.

⁽¹⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 226 van 25.6.2004, blz. 3.

▼B

3. De lidstaten kunnen regels en richtsnoeren vaststellen voor de in lid 2 bedoelde activiteiten. Dergelijke nationale regels en richtsnoeren waarborgen de verwezenlijking van de doelstellingen van deze verordening.

*Artikel 3***Definities**

In deze richtlijn gelden de definities die zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 178/2002, behoudens de volgende specifieke definities:

- a) „diervoederhygiëne”: de maatregelen en voorschriften die nodig zijn om de aan een diervoeder verbonden gevaren tegen te gaan en de geschiktheid van een diervoeder voor dierlijke consumptie te waarborgen, met inachtneming van het beoogde gebruik;
- b) „exploitant van een diervoederbedrijf”: natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor de naleving van de in deze verordening vastgestelde voorschriften in het diervoederbedrijf waarover hij de leiding heeft;
- c) „toevoegingsmiddelen”: stoffen of micro-organismen die zijn toegelaten krachtens Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding ⁽¹⁾;
- d) „inrichting”: een onderdeel van een diervoederbedrijf;
- e) „bevoegde autoriteit”: de autoriteit van een lidstaat of een derde land die aangewezen is om officiële controles uit te voeren;
- f) „primaire productie van diervoeders”: de productie van landbouwproducten, daaronder met name begrepen het telen, het oogsten, het melken, het fokken van dieren (voorafgaande aan het slachten) of het vissen, waarmee uitsluitend producten worden verkregen die geen andere handelingen na de oogst, verzameling of vangst ondergaan dan een eenvoudige fysieke behandeling.

HOOFDSTUK II

VERPLICHTINGEN*Artikel 4***Algemene verplichtingen**

1. Exploitanten van diervoederbedrijven zorgen ervoor dat alle onder hun verantwoordelijkheid vallende stadia van de productie, bewerking, verwerking en distributie van diervoeders worden uitgevoerd overeenkomstig de toepasselijke communautaire wetgeving, de daarmee verenigbare nationale wetgeving en goede praktijken. In het bijzonder zorgen zij ervoor dat wordt voldaan aan de toepasselijke hygiënevoorschriften van deze verordening.

2. Bij het voeren van voedselproducerende dieren nemen de veehouders maatregelen en passen zij procedures toe om het risico op biologische, chemische en fysische verontreiniging van diervoeders, dieren en dierlijke producten zo gering te houden als redelijkerwijs haalbaar is.

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29.

▼B*Artikel 5***Specifieke verplichtingen**

1. Voor handelingen in het stadium van de primaire productie van diervoeders en voor de volgende daarmee verbonden handelingen:

- a) het vervoer, de opslag en het hanteren van primaire producten op de productieplaats;
- b) het vervoer met het oog op de aflevering van primaire producten van de productieplaats naar een inrichting;
- c) het mengen van voeder uitsluitend voor gebruik op het eigen bedrijf, zonder gebruikmaking van toevoegingsmiddelen of voormengsels van toevoegingsmiddelen, met uitzondering van inkuiladditieven,

houden exploitanten van diervoederbedrijven zich aan de voorschriften van bijlage I, voorzover die voor de uitgevoerde handelingen relevant zijn.

2. Voor andere dan de in lid 1 bedoelde handelingen, met inbegrip van het mengen van voeder uitsluitend voor gebruik op het eigen bedrijf met gebruikmaking van toevoegingsmiddelen of voormengsels van toevoegingsmiddelen, met uitzondering van inkuiladditieven, houden exploitanten van diervoederbedrijven zich aan de voorschriften van bijlage II, voorzover die voor de uitgevoerde handelingen relevant zijn.

3. Exploitanten van diervoederbedrijven:

- a) houden zich aan specifieke microbiologische criteria;
- b) nemen maatregelen of passen procedures toe om specifieke doelen te bereiken.

▼M1

De onder a) en b) bedoelde criteria en doelen worden door de Commissie vastgesteld. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 31, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B

4. Exploitanten van diervoederbedrijven mogen de in hoofdstuk III bedoelde gidsen als hulpmiddel gebruiken om aan hun verplichtingen ingevolge deze verordening te voldoen.

5. Bij het voeren van voedselproducerende dieren houden de veehouders zich aan de voorschriften van bijlage III.

6. Exploitanten van diervoederbedrijven en veehouders betrekken en gebruiken alleen diervoeders van inrichtingen die in overeenstemming met deze verordening geregistreerd en/of erkend zijn.

*Artikel 6***Systeem van gevarenanalyse en kritische controlepunten (Hazard analysis and critical control points) (HACCP-beginselen)**

1. Exploitanten van diervoederbedrijven die andere dan de in artikel 5, lid 1, bedoelde handelingen uitvoeren, dragen zorg voor de invoering, de uitvoering en de handhaving van één of meer permanente schriftelijke procedures die gebaseerd zijn op de HACCP-beginselen.

▼B

2. De in lid 1 bedoelde beginselen zijn:
 - a) het onderkennen van elk gevaar dat voorkomen, geëlimineerd of tot een aanvaardbaar niveau gereduceerd moet worden;
 - b) het identificeren van de kritieke controlepunten in het stadium of de stadia waarin beheersing essentieel is om een gevaar te voorkomen of te elimineren dan wel tot een aanvaardbaar niveau te reduceren;
 - c) het vaststellen van grenswaarden voor de kritieke controlepunten teneinde te kunnen bepalen wat aanvaardbaar en wat niet aanvaardbaar is op het vlak van preventie, eliminatie of reductie van een onderkend gevaar;
 - d) het vaststellen en toepassen van effectieve bewakingsprocedures op de kritische controlepunten;
 - e) het vaststellen van corrigerende maatregelen wanneer uit de bewaking blijkt dat een kritisch controlepunt niet volledig onder controle is;
 - f) het vaststellen van procedures om te verifiëren of de onder a) tot en met e) genoemde maatregelen volledig zijn en naar behoren functioneren. Deze verificatieprocedures worden regelmatig toegepast;
 - g) het opstellen van op de aard en de omvang van het diervoederbedrijf afgestemde documenten en registers waaruit blijkt dat de onder a) tot en met f) omschreven maatregelen daadwerkelijk worden toegepast.
3. Ingeval een product, een be- en verwerking of een stadium van productie, be- en verwerking, opslag of distributie enige wijziging ondergaat, dient de exploitant van het diervoederbedrijf de procedure te herbezien en, waar nodig, aan te passen.
4. In het kader van het in lid 1 bedoelde systeem van procedures kunnen exploitanten van diervoederbedrijven gebruikmaken van gidsen voor goede praktijken, in combinatie met gidsen voor de toepassing van de HACCP-beginselen, opgesteld overeenkomstig artikel 20.
5. Volgens de in artikel 31, lid 2, bedoelde procedure kunnen maatregelen worden vastgesteld om de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, ook voor kleine bedrijven.

*Artikel 7***Documentatie betreffende de HACCP-beginselen**

1. Exploitanten van diervoederbedrijven:
 - a) bewijzen tegenover de bevoegde autoriteit op de door haar voorgeschreven wijze dat zij de bepalingen van artikel 6 naleven;
 - b) zorgen ervoor dat alle documenten met de beschrijving van de overeenkomstig artikel 6 ontwikkelde procedures te allen tijde geactualiseerd zijn.
2. Bij het voorschrijven van de in lid 1, onder a), bedoelde wijze van bewijs houdt de bevoegde autoriteit rekening met de aard en de omvang van het diervoederbedrijf.
3. Nadere bepalingen ter uitvoering van dit artikel kunnen worden aangenomen volgens de in artikel 31, lid 2, bedoelde procedure. Dergelijke bepalingen kunnen voor bepaalde exploitanten van diervoederbedrijven de toepassing van de overeenkomstig hoofdstuk III opgestelde HACCP-beginselen vergemakkelijken teneinde aan de eisen van artikel 6, lid 1, te voldoen.

Artikel 8

Financiële waarborgen

1. Met het oog op de voorbereiding van een effectief systeem van financiële waarborgen voor exploitanten van diervoederbedrijven, legt de Commissie uiterlijk op 8 februari 2006 aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de financiële waarborgen in de diervoedersector. Dit verslag omvat een uiteenzetting van de bestaande nationale wetgeving, systemen en praktijken in verband met aansprakelijkheid in de diervoedersector en verwante sectoren en gaat, in voorkomend geval, vergezeld van wetgevingsvoorstellen voor een haalbaar en werkbaar waarborgstelsel op Gemeenschapsniveau. De waarborgen moeten de dekking omvatten van de totale kosten waarvoor de exploitanten aansprakelijk kunnen worden gesteld als rechtstreeks gevolg van het uit de handel nemen, behandelen en/of vernietigen van diervoeders, dieren en op basis daarvan geproduceerde levensmiddelen.

2. Exploitanten van diervoederbedrijven zijn aansprakelijk voor alle inbreuken op de toepasselijke wetgeving inzake voederveiligheid en exploitanten zoals bedoeld in artikel 5, lid 2, leggen het bewijs voor dat zij gedekt zijn door financiële waarborgen zoals vereist ingevolge de in lid 1 bedoelde communautaire wetgeving.

Artikel 9

Officiële controles, kennisgeving en registratie

1. Exploitanten van diervoederbedrijven werken met de bevoegde autoriteiten samen overeenkomstig de relevante communautaire wetgeving en de daarmee verenigbare nationale wetgeving.

2. Exploitanten van diervoederbedrijven:

- a) stellen de bevoegde autoriteit op de door haar met het oog op registratie voorgeschreven wijze in kennis van elke inrichting waarover zij de leiding hebben en die enigerlei activiteit in de stadia van productie, be- of verwerking, opslag, vervoer en distributie van diervoeders uitvoert;
- b) zorgen ervoor dat de bevoegde autoriteit altijd beschikt over actuele informatie over de inrichtingen waarover zij de leiding hebben zoals bedoeld onder a), onder meer door elke wezenlijke wijziging van de activiteiten en elke sluiting van een bestaande inrichting aan de bevoegde autoriteit te melden.

3. De bevoegde autoriteiten houden een register of registers van inrichtingen bij.

Artikel 10

Erkenning van inrichtingen van diervoederbedrijven

Exploitanten van diervoederbedrijven zorgen ervoor dat de inrichtingen waarover zij de leiding hebben en waarop deze verordening van toepassing is, door de bevoegde autoriteit zijn erkend wanneer:

1. die inrichtingen een van de volgende activiteiten verrichten:

- a) de vervaardiging en/of het in de handel brengen van toevoegingsmiddelen die onder Verordening (EG) nr. 1831/2003 vallen of van producten die onder Richtlijn 82/471/EEG vallen, zoals aangegeven in bijlage IV, hoofdstuk 1;

▼B

- b) de vervaardiging en/of het in de handel brengen van voormengsels bereid met de in bijlage IV, hoofdstuk 2, bedoelde toevoegingsmiddelen;
 - c) de vervaardiging, ten behoeve van het in de handel brengen of de productie uitsluitend voor gebruik op het eigen bedrijf, van mengvoeders met gebruikmaking van toevoegingsmiddelen of voormengsels met toevoegingsmiddelen zoals aangegeven in bijlage IV, hoofdstuk 3;
2. de wetgeving van de lidstaat waar de inrichting gevestigd is, erkenning vereist,
- of

▼M1

- 3. een door de Commissie aangenomen verordening erkenning vereist; deze maatregel, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beoogt te wijzigen door haar aan te vullen, wordt vastgesteld volgens de in artikel 31, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼B*Artikel 11***Vereisten**

Exploitanten van diervoederbedrijven mogen hun activiteiten niet uitoefenen zonder:

- a) registratie overeenkomstig artikel 9,
- of
- b) erkenning indien dat overeenkomstig artikel 10 vereist is.

*Artikel 12***Informatie over nationale voorschriften inzake erkenning**

Lidstaten die overeenkomstig artikel 10, punt 2, verlangen dat bepaalde inrichtingen op hun grondgebied worden erkend, brengen de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte van de toepasselijke nationale voorschriften.

*Artikel 13***Erkenning van inrichtingen**

1. De bevoegde autoriteit erkent een inrichting alleen wanneer, voordat met de activiteiten is begonnen, tijdens een bezoek ter plaatse is vastgesteld dat de inrichting aan de eisen van deze verordening voldoet.
2. De bevoegde autoriteit kan een voorlopige erkenning verlenen wanneer bij het bezoek ter plaatse blijkt dat de inrichting voldoet aan alle eisen inzake infrastructuur en uitrusting. Een definitieve erkenning verleent zij alleen wanneer bij een herhaald bezoek, af te leggen binnen drie maanden na de voorlopige erkenning, blijkt dat de inrichting ook aan de overige in lid 1 bedoelde eisen voldoet. Indien er duidelijk vooruitgang is geboekt, maar de inrichting nog niet aan al die vereisten voldoet, kan de bevoegde autoriteit de voorlopige erkenning verlengen. De totale geldigheidsduur van de voorlopige erkenning mag echter niet meer dan zes maanden bedragen.

▼B*Artikel 14***Schorsing van de registratie of erkenning**

De bevoegde autoriteit schorst de registratie of erkenning van een inrichting voor één, meerdere of alle activiteiten, wanneer wordt aangetoond dat de inrichting niet langer voldoet aan de voorwaarden voor de desbetreffende activiteiten.

Die schorsing duurt totdat de inrichting weer aan de bedoelde voorwaarden voldoet. Indien niet binnen één jaar aan die voorwaarden wordt voldaan, is artikel 15 van toepassing.

*Artikel 15***Intrekking van de registratie of erkenning**

De bevoegde autoriteit trekt de registratie of erkenning van een inrichting voor één of meer activiteiten in wanneer:

- a) de inrichting één of meer van haar activiteiten staakt;
- b) aangetoond wordt dat de inrichting al een jaar lang niet voldoet aan de aan haar activiteiten gestelde voorwaarden;
- c) zij in een inrichting herhaaldelijk ernstige tekortkomingen vaststelt of de productie meermalen dient stil te leggen en de exploitant van het diervoederbedrijf niet voldoende waarborgen kan bieden met betrekking tot de toekomstige productie.

*Artikel 16***Wijziging van de registratie of erkenning van inrichtingen**

Op verzoek wijzigt de bevoegde autoriteit de registratie of erkenning van een inrichting als de inrichting haar capaciteit heeft aangetoond om naast of in plaats van de activiteiten waarvoor zij oorspronkelijk is geregistreerd of erkend, andere activiteiten uit te oefenen.

*Artikel 17***Vrijstelling van bezoeken ter plaatse**

1. De lidstaten hoeven geen controles ter plaatse overeenkomstig artikel 13 uit te voeren bij diervoederbedrijven die uitsluitend een activiteit als wederverkoper uitoefenen zonder de producten in hun bedrijfsruimten ter beschikking te hebben.
2. Bedoelde diervoederbedrijven verstrekken de bevoegde autoriteit een verklaring in een door de bevoegde autoriteit vastgestelde vorm dat de in de handel gebrachte diervoeders aan de voorwaarden van deze verordening voldoen.

*Artikel 18***Overgangsmaatregelen**

1. Inrichtingen en tussenpersonen die overeenkomstig Richtlijn 95/69/EG zijn erkend en/of geregistreerd, mogen hun activiteiten voortzetten, mits zij daarvan uiterlijk op 1 januari 2006 kennisgeving doen aan de bevoegde autoriteit waaronder hun bedrijfsruimten ressorteren.

▼B

2. Inrichtingen en tussenpersonen die overeenkomstig Richtlijn 95/69/EG noch erkend, noch geregistreerd hoeven te zijn, maar wel overeenkomstig deze verordening geregistreerd moeten zijn, mogen hun activiteiten voortzetten, mits zij daartoe uiterlijk op 1 januari 2006 bij de bevoegde autoriteit waaronder hun bedrijfsruimten ressorteren, een aanvraag om registratie of erkenning indienen.
3. Uiterlijk op 1 januari 2008 verklaart de aanvrager in een door de bevoegde autoriteit voorgeschreven vorm dat aan de voorwaarden van deze verordening wordt voldaan.
4. De bevoegde autoriteiten houden rekening met de reeds bestaande systemen voor gegevensverzameling en vragen de kennisgever of de aanvrager enkel die extra informatie te verstrekken waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van deze verordening wordt voldaan. De bevoegde autoriteit kan met name een kennisgeving overeenkomstig artikel 6 van Verordening (EG) nr. 852/2004 als een aanvraag zoals bedoeld in lid 2 beschouwen.

*Artikel 19***Lijst van geregistreerde of erkende inrichtingen**

1. De bevoegde autoriteit plaatst, voor elke activiteit, de inrichtingen die zij overeenkomstig artikel 9 heeft geregistreerd op een nationale lijst of nationale lijsten.
2. Inrichtingen die overeenkomstig artikel 13 door de bevoegde autoriteit zijn erkend, worden onder een individueel identificatienummer op een nationale lijst geplaatst.
3. De lidstaten werken de inschrijvingen van de inrichtingen op de in de leden 1 en 2 bedoelde lijst bij overeenkomstig de in de artikelen 14, 15 en 16 bedoelde besluiten tot opschorting, intrekking of wijziging van de registratie of erkenning.
4. De in lid 2 bedoelde lijst wordt opgesteld volgens het in bijlage V, hoofdstuk I, gegeven model.
5. Het in lid 2 bedoelde identificatienummer heeft de in bijlage V, hoofdstuk II, omschreven vorm.
6. De Commissie verwerkt het deel van de lijsten van de lidstaten dat de in lid 2 bedoelde erkende inrichtingen behelst, tot een geconsolideerde lijst, die zij ter beschikking van het publiek stelt, zulks voor het eerst in november 2007; vervolgens wordt jaarlijks uiterlijk op 30 november een geconsolideerde lijst gepubliceerd waarin de in dat jaar aangebrachte wijzigingen zijn verwerkt.
7. De lidstaten maken de in lid 1 bedoelde lijsten van inrichtingen toegankelijk voor het publiek.

HOOFDSTUK III

GIDSEN VOOR GOEDE PRAKTIJKEN*Artikel 20***Opstelling, verspreiding en gebruik van de gidsen**

1. De Commissie stimuleert de opstelling van communautaire gidsen voor goede praktijken in de diervoedersector en voor de toepassing van de HACCP-beginselen overeenkomstig artikel 22.

▼B

In voorkomend geval stimuleren de lidstaten de opstelling van nationale gidsen overeenkomstig artikel 21.

2. De bevoegde autoriteiten stimuleren de verspreiding en het gebruik van de nationale en communautaire gidsen.
3. Exploitanten van diervoederbedrijven mogen die gidsen echter op vrijwillige basis gebruiken.

*Artikel 21***Nationale gidsen**

1. Worden er nationale gidsen voor goede praktijken opgesteld, dan dient de diervoederbranche deze op te stellen en te verspreiden:

- a) in overleg met vertegenwoordigers van belanghebbende partijen welke belangen wezenlijk in het geding kunnen zijn, zoals bevoegde autoriteiten en gebruikersgroeperingen;
 - b) rekening houdend met de desbetreffende richtlijnen voor de praktijk van de Codex Alimentarius,
- en
- c) wanneer zij betrekking hebben op de primaire productie van diervoeders, rekening houdend met de voorschriften in bijlage I.

2. De lidstaten beoordelen de nationale gidsen om ervoor te zorgen dat:

- a) zij in overeenstemming met lid 1 opgesteld zijn;
 - b) de inhoud ervan bruikbaar is voor de sectoren waarop ze betrekking hebben,
- en
- c) zij als leidraad kunnen dienen voor de naleving van de artikelen 4, 5 en 6 in de betrokken sectoren en/of voor de betrokken diervoeders.

3. De lidstaten zenden de Commissie de nationale gidsen toe.

4. De Commissie creëert een systeem voor de registratie van de gidsen, dat zij bijwerkt en ter beschikking stelt van de lidstaten.

*Artikel 22***Communautaire gidsen**

1. Voordat communautaire gidsen voor goede praktijken inzake hygiëne of de toepassing van de HACCP-beginselen worden opgesteld, raadpleegt de Commissie het in artikel 31, lid 1, bedoelde comité over noodzaak, toepassingsgebied en onderwerp ervan.

2. Wanneer er communautaire gidsen worden opgesteld ziet de Commissie erop toe dat zij worden opgesteld en verspreid:

- a) door of in overleg met vertegenwoordigers van de verschillende sectoren van de Europese diervoederbranche en van andere belanghebbende partijen, zoals consumentengroeperingen;
- b) in samenwerking met de partijen waarvan de belangen wezenlijk kunnen worden geraakt, met inbegrip van de bevoegde autoriteiten.

▼B

3. Communautaire gidsen worden opgesteld en verspreid met inachtneming van:

a) de desbetreffende richtlijnen voor de praktijk van de Codex Alimentarius,

en

b) wanneer zij betrekking hebben op de primaire productie van diervoeders, de voorschriften in bijlage I.

4. Het in artikel 31, lid 1, bedoelde comité beoordeelt het ontwerp van de communautaire gidsen om ervoor te zorgen dat:

a) zij in overeenstemming met de leden 2 en 3 zijn opgesteld;

b) de inhoud ervan in de gehele Gemeenschap bruikbaar is voor de sectoren waarop zij betrekking hebben,

en

c) zij als leidraad kunnen dienen voor de naleving van de artikelen 4, 5 en 6 in de betrokken sectoren en/of voor de betrokken diervoeders.

5. De Commissie verzoekt het in artikel 31, lid 1, bedoelde comité om overeenkomstig onderhavig artikel opgestelde gidsen regelmatig en in samenwerking met de in lid 2 van dit artikel vermelde organen te herzien. Het doel van deze herziening is ervoor te zorgen dat de gidsen praktisch uitvoerbaar blijven en aansluiten op de technologische en wetenschappelijke ontwikkelingen.

6. De titels en referenties van de volgens dit artikel opgestelde communautaire gidsen worden bekendgemaakt in de C-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

HOOFDSTUK IV

IN- EN UITVOER

Artikel 23

Invoer

1. Exploitanten van diervoederbedrijven die diervoeders uit derde landen invoeren, zorgen ervoor dat de invoer uitsluitend plaatsvindt in overeenstemming met de volgende voorwaarden:

a) het derde land van verzending komt voor op een overeenkomstig artikel 48 van Verordening (EG) nr. 882/2004 inzake officiële controles van diervoeders en levensmiddelen opgestelde lijst van derde landen waaruit de invoer van diervoeders is toegestaan;

b) de inrichting van verzending komt voor op een overeenkomstig artikel 48 van Verordening (EG) nr. 882/2004 inzake officiële controles van diervoeders en levensmiddelen door het derde land opgestelde en bijgehouden lijst van inrichtingen waaruit de invoer van diervoeders is toegestaan;

c) het diervoeder is geproduceerd door de inrichting van verzending of door een andere inrichting die op de onder b) bedoelde lijst voorkomt, of in de Gemeenschap,

en

d) het diervoeder voldoet aan:

i) de voorschriften uit deze verordening en uit de overige communautaire wetgeving tot vaststelling van voorschriften voor diervoeders,

of

▼ B

- ii) voorwaarden die door de Gemeenschap zijn erkend als ten minste gelijkwaardig aan de onder i) genoemde voorschriften,
 - of
 - iii) de voorschriften, neergelegd in een specifieke overeenkomst tussen de Gemeenschap en het exporterende land, ingeval zo'n overeenkomst bestaat.
2. Een model van een invoercertificaat kan volgens de in artikel 31, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

*Artikel 24***Voorlopige maatregelen**

In afwijking van artikel 33 en totdat de in artikel 23, lid 1, onder a) en b), bedoelde lijsten zijn opgesteld, blijven de voorwaarden van artikel 6 van Richtlijn 98/51/EG van toepassing op de toestemming voor invoer.

*Artikel 25***Uitvoer**

Diervoeders, waaronder diervoeders voor niet voor de voedselproductie gehouden dieren die in de Gemeenschap worden vervaardigd om in derde landen te worden afgezet, moet voldoen aan artikel 12 van Verordening (EG) nr. 178/2002.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN*Artikel 26***Uitvoeringsmaatregelen**

Uitvoeringsmaatregelen kunnen worden vastgesteld volgens de in artikel 31, lid 2, bedoelde procedure.

▼ M1*Artikel 27***Wijziging van de bijlagen I, II en III**

De bijlagen I, II en III kunnen gewijzigd worden teneinde rekening te houden met:

- a) de opstelling van gidsen voor goede praktijken;
- b) de ervaring die is opgedaan met de toepassing van de HACCP-beginselen overeenkomstig artikel 6;
- c) technologische ontwikkelingen;
- d) wetenschappelijk advies, met name nieuwe risicobeoordelingen;
- e) de vaststelling van voederveiligheidsdoelen;
- en
- f) de opstelling van voorschriften voor specifieke handelingen.

Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 31, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼ M1*Artikel 28***Afwijkingen van de bijlagen I, II en III**

Afwijkingen van het bepaalde in de bijlagen I, II en III kunnen om bijzondere redenen door de Commissie worden toegestaan, voor zover die afwijkingen geen nadelige gevolgen hebben voor het verwezenlijken van de doelstellingen van deze verordening. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze verordening beogen te wijzigen door haar aan te vullen, worden vastgesteld volgens de in artikel 31, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.

▼ B*Artikel 29***Systeem voor snelle waarschuwingen**

Wanneer een diervoeder, met inbegrip van diervoeders voor niet voor de voedselproductie gehouden dieren, een ernstig risico vormt voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, is artikel 50 van Verordening (EG) nr. 178/2002 mutatis mutandis van toepassing.

*Artikel 30***Sancties**

De lidstaten stellen de regels vast voor de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om te bereiken dat zij worden toegepast. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 8 februari 2007 van deze bepalingen in kennis en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen van die bepalingen mee.

*Artikel 31***Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Verordening (EG) nr. 178/2002 ingestelde Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid (hierna „het comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

▼ M1

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 bis, leden 1 tot en met 4, en artikel 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 daarvan.

▼ B*Artikel 32***Raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid**

De Commissie raadpleegt de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid over alle aangelegenheden die binnen de werkingssfeer van deze verordening vallen en belangrijke gevolgen voor de volksgezondheid kunnen hebben, en met name voordat zij criteria of doelen vaststelt overeenkomstig artikel 5, lid 3.

▼B

Artikel 33

Intrekking

De volgende richtlijnen worden met ingang van 1 januari 2006 ingetrokken, onverminderd de verplichtingen van de lidstaten wat de termijnen voor omzetting betreft:

- a) Richtlijn 95/69/EG;
- b) Richtlijn 98/51/EG.

Artikel 34

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2006.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

PRIMAIRE PRODUCTIE

DEEL A

Voorschriften voor diervoederbedrijven in het stadium van de primaire productie van diervoeders, zoals bedoeld in artikel 5, lid 1

I. Bepalingen inzake hygiëne

1. Exploitanten van diervoederbedrijven die voor primaire productie van diervoeders verantwoordelijk zijn, zorgen ervoor dat de werkzaamheden zodanig worden beheerd en uitgevoerd dat gevaren die de voederveiligheid in het gedrang kunnen brengen, voorkomen, geëlimineerd of tot een minimum beperkt worden.
2. Exploitanten van diervoederbedrijven zorgen er, voorzover mogelijk, voor dat de onder hun verantwoordelijkheid geproduceerde, bereide, gereinigde, verpakte, opgeslagen en vervoerde primaire producten tegen verontreiniging en bederf worden beschermd.
3. Exploitanten van diervoederbedrijven voldoen aan de in de punten 1 en 2 omschreven verplichtingen door naleving van de toepasselijke communautaire en nationale wettelijke bepalingen betreffende het onder controle houden van gevaren, met inbegrip van:
 - i) maatregelen voor het beheersen van gevaarlijke verontreiniging zoals die welke wordt veroorzaakt door lucht, bodem, water, meststoffen, gewasbeschermingsmiddelen, biociden, geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, en het hanteren en verwijderen van afvalstoffen;
 - ii) maatregelen die verband houden met de gezondheid van planten en dieren en het milieu, en die gevolgen hebben voor de voederveiligheid, inclusief programma's voor bewaking en bestrijding van zoönoses en zoönoseverwekkers.
4. In voorkomend geval nemen exploitanten van diervoederbedrijven passende maatregelen om met name:
 - a) alle voor het produceren, bereiden, sorteren, verpakken, opslaan en vervoeren van diervoeders gebruikte voorzieningen, apparatuur, recipiënten, kisten en voertuigen schoon te houden en die, waar nodig, na het schoonmaken op passende wijze te ontsmetten;
 - b) er, waar nodig, voor te zorgen dat de productie, het vervoer en de opslag onder hygiënische omstandigheden plaatsvinden en de diervoeders schoon zijn;
 - c) altijd schoon water te gebruiken wanneer zulks noodzakelijk is om gevaarlijke verontreiniging te voorkomen;
 - d) voorzover mogelijk, te voorkomen dat dieren en schadelijke organismen gevaarlijke verontreiniging veroorzaken;
 - e) afval en gevaarlijke stoffen apart en veilig op te slaan en te hanteren, zodat gevaarlijke verontreiniging voorkomen wordt;
 - f) ervoor te zorgen dat verpakkingsmateriaal geen bron van gevaarlijke verontreiniging van diervoeders is;
 - g) rekening te houden met de resultaten van analyses van monsters van primaire producten of andere monsters die van belang zijn voor de voederveiligheid.

II. Bijhouden van registers

1. Exploitanten van diervoederbedrijven houden registers bij inzake maatregelen ter beheersing van gevaren en zij bewaren die registers op passende wijze en gedurende een passende termijn die afgestemd is op de aard en de omvang van het diervoederbedrijf. Zij stellen relevante informatie in deze registers op verzoek ter beschikking van de bevoegde autoriteit.

▼B

2. Exploitanten van diervoederbedrijven houden in het bijzonder registers bij over:
 - a) het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden;
 - b) het gebruik van genetisch gemodificeerd zaai- en pootgoed;
 - c) de aanwezigheid van ziekten die de veiligheid van primaire producten in het gedrang kunnen brengen;
 - d) de resultaten van analyses van monsters van primaire producten of andere voor diagnosedoeleinden genomen monsters die van belang zijn voor de voederveiligheid;
 - e) de bron en hoeveelheid van elk diervoeder dat het bedrijf binnenkomt en de bestemming en hoeveelheid van elk diervoeder dat het bedrijf verlaat.
3. Andere personen zoals dierenartsen, agronomen en landbouwtechnici mogen de exploitanten van diervoederbedrijven bijstaan bij het bijhouden van registers aangaande de activiteiten die zij op het landbouwbedrijf hebben verricht.

DEEL B

Aanbevelingen voor gidsen voor goede praktijken

1. Ingeval er nationale en communautaire gidsen zoals bedoeld in hoofdstuk III worden opgesteld, bevatten zij richtsnoeren voor goede praktijken met het oog op het onder controle houden van gevaren voor de primaire productie van diervoeders.
2. De gidsen voor goede praktijken bevatten afdoende informatie over gevaren tijdens de primaire productie van diervoeders en over de maatregelen om gevaren onder controle te houden, met inbegrip van de maatregelen die vervat zijn in communautaire en nationale wetgeving, of communautaire en nationale programma's, zoals:
 - a) het onder controle houden van verontreiniging door mycotoxinen, zware metalen en radioactief materiaal;
 - b) het gebruik van water, organisch afval en meststoffen;
 - c) het correcte en adequate gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en biociden en de traceerbaarheid ervan;
 - d) het correcte en adequate gebruik van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik en toevoegingsmiddelen voor diervoeders en de traceerbaarheid ervan;
 - e) de (bereiding, opslag en) traceerbaarheid van voedermiddelen;
 - f) de correcte verwijdering van dode dieren, afval en stromest;
 - g) beschermende maatregelen om de insleep van besmettelijke, via voeder op dieren overdraagbare ziekten te voorkomen en de verplichting om de bevoegde autoriteit daarvan in kennis te stellen;
 - h) procedures, praktijken en methoden om te waarborgen dat diervoeders onder adequate hygiënische omstandigheden worden geproduceerd, bereid, verpakt, opgeslagen en vervoerd, met inbegrip van doeltreffende reiniging en bestrijding van schadelijke organismen;
 - i) gedetailleerde gegevens met betrekking tot het bijhouden van registers.

▼ B*BIJLAGE II***VOORSCHRIFTEN VOOR DIERVOEDERBEDRIJVEN IN EEN ANDER STADIUM DAN DE PRIMAIRE PRODUCTIE VAN DIERVOEDERS, ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 5, LID 1****▼ M2**

DEFINITIES

Voor deze bijlage gelden de volgende definities:

- a) „partij”: een identificeerbare hoeveelheid diervoeder waarbij gemeenschappelijke kenmerken zijn vastgesteld, zoals herkomst, soort, type verpakking, verpakker, verzender of etikettering; en in het geval van een productieproces, een eenheid productie van een bedrijf dat bij de productie gebruikmaakt van uniforme parameters of een aantal van dergelijke eenheden, die direct na elkaar worden geproduceerd en samen worden opgeslagen;
- b) „van plantaardige oliën afgeleide producten”: producten die zijn afgeleid van ruwe of teruggewonnen plantaardige oliën door oleochemische of biodieselverwerking of destillatie, chemische of fysische raffinage, met uitzondering van de geraffineerde olie;
- c) „vetmenging”: het mengen van ruwe oliën, geraffineerde oliën, dierlijke vetten, uit de levensmiddelenindustrie teruggewonnen oliën en/of daarvan afgeleide producten voor de productie van mengolie of mengvet, met uitzondering van alleen de opslag van achtereenvolgende partijen.

▼ B

BEDRIJFSRUIMTEN EN UITRUSTING

1. Ruimten voor de be- en verwerking en de opslag van diervoeders, uitrusting, recipiënten, kisten, voertuigen en de onmiddellijke omgeving daarvan moeten schoon zijn en er moeten doeltreffende programma's voor de bestrijding van schadelijke organismen worden toegepast.
2. De indeling, het ontwerp, de constructie en de afmetingen van de bedrijfsruimten en uitrusting moeten zodanig zijn dat:
 - a) reiniging en/of ontsmetting op adequate wijze kunnen worden uitgevoerd;
 - b) het risico op fouten zo klein mogelijk is en verontreiniging, kruisverontreiniging en in het algemeen aantasting van de veiligheid en kwaliteit van het product zoveel mogelijk worden voorkomen. Machines die met diervoeder in aanraking komen, moeten na alle natte reinigingsprocessen worden gedroogd.
3. Bedrijfsruimten en apparatuur die bestemd zijn om te worden gebruikt voor het mengen en/of produceren moeten adequaat en regelmatig worden gecontroleerd volgens door de fabrikant voor de producten schriftelijk vastgelegde procedures.
 - a) Alle weeg- en meetapparatuur die bij de productie van diervoeders wordt gebruikt, moet op de te bepalen gewichten of volumes afgestemd zijn; de nauwkeurigheid ervan moet regelmatig worden nagegaan.
 - b) Alle mengapparatuur die voor de productie van diervoeders wordt gebruikt, moet afgestemd zijn op de te mengen gewichten of volumes en geschikt zijn om homogene mengsels en verdunningen te verkrijgen. De exploitanten moeten de doeltreffendheid van de mengapparatuur met betrekking tot de homogeniteit aantonen.
4. De bedrijfsruimten moeten voldoende door daglicht en/of kunstlicht worden verlicht.
5. Afvoervoorzieningen moeten geschikt zijn voor het beoogde doel; zij moeten zodanig ontworpen en geconstrueerd zijn dat elk risico van verontreiniging van de diervoeders wordt voorkomen.

▼ B

6. Het voor de productie van diervoeders gebruikte water moet van voldoende kwaliteit voor dieren zijn; de waterleidingen moeten van inert materiaal zijn.
7. Riolwater, afvalwater en regenwater worden op een zodanige wijze verwijderd dat de uitrusting en de veiligheid en kwaliteit van het diervoeder niet worden aangetast. Bederf en stof moeten onder controle gehouden worden om het binnendringen van schadelijke organismen te voorkomen.
8. Ramen en andere openingen moeten waar nodig zodanig zijn vervaardigd dat zij ondoorlaatbaar zijn voor schadelijke organismen. Deuren moeten goed sluiten en in gesloten toestand ondoorlaatbaar voor schadelijke organismen zijn.
9. Plafonds en voorzieningen aan het plafond moeten waar nodig zodanig zijn ontworpen, geconstrueerd en afgewerkt dat zich geen vuil kan ophopen en dat condens, ongewenste schimmelvorming en het loskomen van deeltjes waardoor de veiligheid en kwaliteit van de diervoeders kan worden aangetast, worden beperkt.

▼ M2

10. Inrichtingen die een of meer van de volgende activiteiten verrichten om producten voor gebruik in diervoeders in de handel te brengen, moeten worden erkend overeenkomstig artikel 10, lid 3:
 - a) verwerking van ruwe plantaardige olie, met uitzondering van die welke onder de werkingssfeer van Verordening (EG) nr. 852/2004 valt;
 - b) oleochemische productie van vetzuren;
 - c) productie van biodiesel;
 - d) vetmenging.

▼ B

PERSONEEL

Diervoederbedrijven moeten over voldoende personeel beschikken met de vaardigheden en kwalificaties die vereist zijn voor de vervaardiging van de betrokken producten. Er moet een organigram worden opgesteld met een beschrijving van de kwalificaties (bv. diploma's, beroepservaring) en verantwoordelijkheden van het leidinggevend personeel, dat ter beschikking moet worden gesteld van de bevoegde autoriteiten die belast zijn met de controle. Het volledige personeel moet duidelijk schriftelijk worden ingelicht over zijn taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden, met name bij wijzigingen, om de gewenste productkwaliteit te verkrijgen.

PRODUCTIE

1. De productieafdeling moet worden geleid door een persoon die de nodige kwalificaties bezit.
2. Exploitanten van diervoederbedrijven moeten zich ervan vergewissen dat de productiewerkzaamheden uitgevoerd worden volgens schriftelijk vastgelegde instructies en procedures om de kritieke punten van het productieproces te bepalen, te valideren en te beheersen.
3. Er moeten technische en organisatorische maatregelen worden genomen om kruisverontreiniging en fouten te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Er moeten voldoende passende middelen beschikbaar zijn om de controles tijdens het productieproces te verrichten.
4. Op de aanwezigheid van voor de gezondheid van mens of dier verboden voeders, ongewenste stoffen en andere verontreinigingen moet worden toegezien en er moeten adequate beheersingsstrategieën voorhanden zijn om het risico zo gering mogelijk te maken.
5. Afval en materiaal dat niet geschikt is als diervoeder, moet afgezonderd en geïdentificeerd worden. Indien in dergelijk materiaal gevaarlijke concentraties van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, verontreinigingen of andere gevaren aanwezig zijn, moet het op adequate wijze worden verwijderd en mag het niet als diervoeder worden gebruikt.

▼ B

6. Exploitanten van diervoederbedrijven nemen passende maatregelen om te waarborgen dat de geproduceerde producten effectief kunnen worden getraceerd.

▼ M2

7. Vetmengenrichtingen die voor diervoeders bestemde producten in de handel brengen, moeten alle voor diervoeders bestemde producten fysiek gescheiden houden van voor andere doeleinden bestemde producten, tenzij deze producten voldoen aan:
 - de voorschriften van deze verordening of van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 852/2004, en
 - bijlage I bij Richtlijn 2002/32/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾.

8. De etikettering van de producten moet duidelijk aangeven of zij bestemd zijn voor diervoeders of andere doeleinden. Als de producent verklaart dat een bepaalde partij van een product niet bestemd is voor gebruik in diervoeders of levensmiddelen, mag deze verklaring achteraf door een exploitant in een later stadium van de keten niet worden gewijzigd.

▼ B

KWALITEITSBEHEERSING

1. Waar relevant moet een persoon die de nodige kwalificaties bezit, met de kwaliteitsbeheersing worden belast.
2. Diervoederbedrijven moeten in het kader van een kwaliteitsbeheersingssysteem kunnen beschikken over een laboratorium met voldoende personeel en materieel.
3. Er moet een kwaliteitsbeheersingsplan op schrift gesteld en uitgevoerd worden dat met name de controle van de kritieke punten in het productieproces omvat, alsmede de procedures voor en de frequentie van de monsternemingen, de analysemethoden en de frequentie van de analyses en de naleving van de specificaties - en de bestemming, in geval van niet-naleving van de specificaties, - en dat geldt voor de verwerkte materialen tot en met de eindproducten.
4. De producenten moeten bijhouden welke grondstoffen in het eindproduct zijn gebruikt, om de traceerbaarheid te waarborgen. Deze gegevens moeten toegankelijk zijn voor de bevoegde autoriteiten gedurende een periode die is afgestemd op het gebruik waarvoor de producten in de handel worden gebracht. Bovendien moeten, met het oog op de traceerbaarheid, volgens een vooraf door de fabrikant vastgestelde procedure, van de ingrediënten en van iedere partij producten die geproduceerd en in de handel worden gebracht, of van ieder afzonderlijk productiegedeelte (in geval van continuproductie), voldoende monsters genomen en bewaard worden (bij productie uitsluitend bestemd voor de eigen behoeften van de producent: regelmatig). Deze monsters moeten zodanig verzegeld en van etiketten voorzien worden dat zij gemakkelijk geïdentificeerd kunnen worden. Zij moeten zodanig worden bewaard dat verandering van de samenstelling of aantasting van het monster uitgesloten is. Zij moeten ter beschikking van de bevoegde autoriteiten worden gehouden gedurende een periode die is afgestemd op het gebruik waarvoor de diervoeders in de handel worden gebracht. In het geval van diervoeder voor dieren die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, moet de producent van het diervoeder alleen monsters van het eindproduct bewaren.

▼ M2

DIOXINEMONITORING

1. Exploitanten van diervoederbedrijven die voor gebruik in diervoeders bestemde vetten, oliën of daarvan afgeleide producten, waaronder mengvoeders, in de handel brengen, moeten die producten in erkende laboratoria laten analyseren voor de som van dioxinen en dioxineachtige pcb's overeenkomstig Verordening (EG) nr. 152/2009 van de Commissie ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 140 van 30.5.2002, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 54 van 26.2.2009, blz. 1.

▼ **M2**

2. Ter aanvulling van het HACCP-systeem van de exploitant van het diervoederbedrijf moeten de in punt 1 bedoelde analyses met ten minste de volgende frequenties worden uitgevoerd:

a) verwerkers van ruwe plantaardige oliën:

- i) 100 % van de partijen ruwe kokosoliën moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten;
- ii) 100 % van de partijen van plantaardige oliën afgeleide producten, met uitzondering van glycerol, lecithine en gommen, bestemd voor diervoeders, moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten;

b) producenten van dierlijk vet:

een representatieve analyse per 2 000 t dierlijk vet en daarvan afgeleide producten, behorend tot categorie 3, als vastgesteld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;

c) exploitanten van visolie:

- i) 100 % van de partijen visolie moet worden geanalyseerd, als zij wordt geproduceerd uit
 - producten die zijn afgeleid van ruwe visolie, met uitzondering van geraffineerde visolie;
 - vis zonder monitoringgeschiedenis, van ongespecificeerde oorsprong of afkomstig uit de Oostzee;
 - bijproducten van vis uit niet door de EU erkende inrichtingen die vis voor menselijke consumptie produceren;
 - blauwe wijting of menhaden;

een partij kan maximaal 1 000 t visolie omvatten;
- ii) 100 % van de uitgaande partijen producten die zijn afgeleid van ruwe visolie, met uitzondering van geraffineerde visolie, moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten;
- iii) er moet een representatieve analyse per 2 000 t worden uitgevoerd, wat betreft niet onder i) bedoelde visolie;
- iv) met een officieel goedgekeurde behandeling gereinigde visolie moet aan de hand van de HACCP-beginselen overeenkomstig artikel 6 worden geanalyseerd;

d) oleochemische en biodieselindustrie:

- i) 100 % van de inkomende partijen ruwe kokosoliën en van plantaardige oliën afgeleide producten, met uitzondering van glycerol, lecithine en gommen, niet onder b) vallende dierlijke vetten, niet onder c) vallende visolie, uit de levensmiddelenindustrie teruggewonnen oliën en voor diervoeders bestemde mengvetten moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten;
- ii) 100 % van de partijen producten die zijn afgeleid van de verwerking van de onder i) vermelde producten, met uitzondering van glycerol, lecithine en gommen, moet worden geanalyseerd;

⁽¹⁾ PB L 300 van 14.11.2009, blz. 1.

▼ M2

e) vetmenginrichtingen:

i) 100 % van de inkomende partijen ruwe kokosoliën en van plantaardige oliën afgeleide producten, met uitzondering van glycerol, lecithine en gommen, niet onder b) vallende dierlijke vetten, niet onder c) vallende visolie, uit de levensmiddelenindustrie teruggewonnen oliën en voor diervoeders bestemde mengvetten moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten,

of

ii) 100 % van de partijen voor diervoeders bestemde mengvetten moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten.

De exploitant van het diervoederbedrijf moet in de context van de risico-beoordeling aan de bevoegde autoriteit verklaren welk alternatief hij kiest.

f) producenten van mengvoeders voor voedselproducerende dieren, met uitzondering van die vermeld onder e):

i) 100 % van de inkomende partijen ruwe kokosoliën en van plantaardige oliën afgeleide producten, met uitzondering van glycerol, lecithine en gommen, niet onder b) vallende dierlijke vetten, niet onder c) vallende visolie, uit de levensmiddelenindustrie teruggewonnen oliën en voor diervoeders bestemde mengvetten moet worden geanalyseerd. Een partij kan maximaal 1 000 t van deze producten omvatten;

ii) een bemonsteringsfrequentie van 1 % van de partijen moet worden aangehouden voor geproduceerde mengvoeders die de onder i) bedoelde producten bevatten.

3. Als kan worden aangetoond dat een homogene zending groter is dan de maximale partijgrootte overeenkomstig punt 2 en dat zij op representatieve wijze is bemonsterd, zullen de resultaten van de analyse van het op passende wijze genomen en verzegelde monster als aanvaardbaar worden beschouwd.
4. Wanneer een exploitant van een diervoederbedrijf aantoont dat een partij van een product of alle bestanddelen van een partij, als bedoeld in punt 2, die voor zijn productieproces wordt gebruikt, reeds in een eerder stadium van de productie, verwerking of distributie is/zijn geanalyseerd of voldoet/voldoen aan de voorschriften van punt 2, onder b) of c) iii), moet de exploitant van het diervoederbedrijf worden ontslagen van de verplichting om deze partij te analyseren en moet hij deze aan de hand van de algemene HACCP-beginselen overeenkomstig artikel 6 analyseren.
5. Bij aflevering moeten de producten, als bedoeld in punt 2, onder d) i), e) i) en f) i), vergezeld gaan van een bewijsstuk waaruit blijkt dat deze producten of alle bestanddelen daarvan zijn geanalyseerd of voldoen aan de voorschriften van punt 2, onder b) of c) iii).
6. Als alle inkomende partijen producten, als vermeld in punt 2, onder d) i), e) i) en f) i), die voor een productieproces worden gebruikt, overeenkomstig de voorschriften van deze verordening zijn geanalyseerd en als kan worden gegarandeerd dat het productieproces, de hantering en de opslag de dioxineverontreiniging niet vergroten, moet de exploitant van het diervoederbedrijf worden ontslagen van de verplichting om het eindproduct te analyseren en moet hij het aan de hand van de algemene HACCP-beginselen overeenkomstig artikel 6 analyseren.
7. Wanneer een exploitant van een diervoederbedrijf aan een laboratorium de opdracht geeft om een analyse, als bedoeld in punt 1, uit te voeren, geeft hij aan het laboratorium de instructie om de resultaten van die analyse aan de bevoegde autoriteit mee te delen ingeval de dioxinegrenswaarden, als vastgesteld in de punten 1 en 2 van afdeling V van bijlage I bij Richtlijn 2002/32/EG, worden overschreden.

▼ M2

Wanneer een exploitant van een diervoederbedrijf een opdracht geeft aan een laboratorium dat is gevestigd in een andere lidstaat dan die van de exploitant van het diervoederbedrijf die de opdracht tot uitvoering van de analyse geeft, moet hij aan het laboratorium de instructie geven om verslag uit te brengen bij zijn bevoegde autoriteit, die de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de exploitant van het diervoederbedrijf is gevestigd, moet informeren.

Wanneer de exploitanten van diervoederbedrijven een opdracht geven aan een laboratorium dat in een derde land is gevestigd, moeten zij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarin zij zijn gevestigd daarvan in kennis stellen. Er moet bewijsmateriaal worden verstrekt waaruit blijkt dat het laboratorium de analyse uitvoert overeenkomstig Verordening (EG) nr. 152/2009.

8. De dioxinetestvoorschriften moeten opnieuw worden bekeken op uiterlijk 16 maart 2014.

▼ B

OPSLAG EN VERVOER

1. Verwerkte diervoeders worden gescheiden gehouden van onverwerkte voedermiddelen en toevoegingsmiddelen om kruisverontreiniging van het verwerkte diervoeder te vermijden; het gebruikte verpakkingsmateriaal moet deugdelijk zijn.
2. Diervoeders worden in geschikte recipiënten opgeslagen en vervoerd. Zij worden opgeslagen in ruimten die ontworpen en ingericht zijn en onderhouden worden met het oog op goede opslagomstandigheden en die uitsluitend toegankelijk zijn voor personen die daarvoor toestemming van de exploitant van het diervoederbedrijf hebben.
3. Diervoeders worden op een zodanige wijze opgeslagen en vervoerd dat zij gemakkelijk kunnen worden geïdentificeerd en dat verwarring of kruisverontreiniging wordt vermeden en bederf wordt voorkomen.
4. De voor vervoer, opslag, intern transport, hantering en weging gebruikte recipiënten en apparatuur moeten schoon zijn. Er moeten reinigingsprogramma's worden ingevoerd; de sporen van reinigings- en ontsmettingsmiddelen moeten zo klein mogelijk gehouden worden.
5. Bederf moet zo veel mogelijk worden voorkomen en onder controle gehouden worden om het binnendringen van schadelijke organismen te voorkomen.
6. Waar nodig moet de temperatuur zo laag mogelijk gehouden worden om condens en bederf te voorkomen.

▼ M2

7. Recipiënten die dienen voor de opslag of het vervoer van mengvetten, oliën van plantaardige oorsprong of daarvan afgeleide producten, die zijn bestemd voor gebruik in diervoeders, mogen niet worden gebruikt voor het vervoer of de opslag van andere dan deze producten, tenzij de producten voldoen aan de voorschriften van

— deze verordening of artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 852/2004, en

— bijlage I bij Richtlijn 2002/32/EG.

Zij moeten gescheiden worden gehouden van elke andere lading, wanneer er een risico van verontreiniging bestaat.

Wanneer dit gescheiden gebruik niet mogelijk is, moeten de recipiënten op doeltreffende wijze worden gereinigd om elk spoor van het product te verwijderen, als die recipiënten eerder werden gebruikt voor producten die niet voldoen aan de voorschriften van

— deze verordening of artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 852/2004, en

— bijlage I bij Richtlijn 2002/32/EG.

Dierlijke vetten van categorie 3, als vastgesteld in artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1069/2009, die zijn bestemd voor gebruik in diervoeders, moeten overeenkomstig die verordening worden opgeslagen en vervoerd.

▼B

BIJHOUDEN VAN GEGEVENS

1. Alle exploitanten van diervoederbedrijven, ook als zij uitsluitend een activiteit als wederverkoper uitoefenen zonder ooit het product in hun bedrijfsruimten ter beschikking te hebben, houden een register bij met relevante gegevens betreffende inkoop, productie en verkoop, aan de hand waarvan het diervoeder van de ontvangst tot aflevering inclusief uitvoer tot de eindbestemming doeltreffend kan worden getraceerd.
2. Exploitanten van diervoederbedrijven houden, behalve als zij uitsluitend een activiteit van wederverkoper uitoefenen zonder ooit het product in hun bedrijfsruimten ter beschikking te houden, een register bij met de volgende documentatie:

a) Documentatie inzake het productieproces en de controles

Diervoederbedrijven dienen te beschikken over een documentatiesysteem voor de omschrijving en ondervanging van de kritieke punten van het productieproces en voor de opstelling en uitvoering van een kwaliteits-beheersingsplan. Zij dienen de resultaten van de controles te bewaren. Al deze documenten moeten bewaard worden om de productiehistorie van iedere in het verkeer gebrachte partij producten te kunnen traceren en in geval van klachten de verantwoordelijkheden te kunnen vaststellen.

b) Documentatie inzake de traceerbaarheid, met name:

i) toevoegingsmiddelen:

- aard en hoeveelheid van de geproduceerde toevoegingsmiddelen, productiedatum en, indien van toepassing, nummer van de partij of van het productiegedeelte in geval van continuproductie;
- naam en adres van de inrichting die de toevoegingsmiddelen krijgt aangeleverd, aard en hoeveelheid van de gebruikte toevoegingsmiddelen en, indien van toepassing, nummer van de partij of van het productiegedeelte in geval van continuproductie;

ii) in Richtlijn 82/471/EEG bedoelde producten:

- aard van de producten en geproduceerde hoeveelheid, productiedatum en, indien van toepassing, nummer van de partij of van het productiegedeelte in geval van continuproductie;
- naam en adres van de inrichtingen of gebruikers (inrichtingen of veehouders) aan wie deze producten zijn geleverd, met vermelding van aard en hoeveelheid van de geleverde producten en, indien van toepassing, nummer van de partij of van het productiegedeelte in geval van continuproductie.

iii) voormengsels:

- naam en adres van de fabrikanten of leveranciers van toevoegingsmiddelen, aard en hoeveelheid van de gebruikte toevoegingsmiddelen en, indien van toepassing, nummer van de partij of van het productiegedeelte in geval van continuproductie;
- productiedatum van het voormengsel en, indien van toepassing, partijnummer;
- naam en adres van de inrichting waaraan het voormengsel is geleverd, de leveringsdatum alsmede aard en hoeveelheid van het geleverde voormengsel en, indien van toepassing, partijnummer;

iv) mengvoerders/voedermiddelen:

- naam en adres van de fabrikanten of leveranciers van toevoegingsmiddelen of voormengsels, aard en hoeveelheid van het gebruikte voormengsel en, indien van toepassing, partijnummer;

▼B

- naam en adres van de leveranciers van de voedermiddelen en aanvullende voedermiddelen en leveringsdatum;
- type, hoeveelheid en samenstelling van het mengvoeder;
- aard en hoeveelheid van de geproduceerde voedermiddelen of mengvoeders, met vermelding van de productiedatum, en naam en adres van de afnemer (bv. veehouder, andere exploitanten van diervoederbedrijven).

KLACHTEN EN TERUGROEPEN VAN PRODUCTEN

1. Exploitanten van diervoederbedrijven zetten een systeem op voor de registratie en behandeling van klachten.
2. Zij moeten, indien dat nodig blijkt, een systeem invoeren voor het snel terugroepen van producten die zich in het afzetcircuit bevinden. Zij dienen via schriftelijke procedures de bestemming van de teruggeroepen producten te omschrijven en voordat deze eventueel opnieuw in het verkeer worden gebracht, moeten zij opnieuw via een kwaliteitsbeheersingsprocedure beoordeeld worden.

BIJLAGE III

GOEDE PRAKTIJKEN VOOR HET VOEDEREN VAN DIEREN

BEWEIDING

De beweiding van weiden en akkerland wordt zodanig beheerd dat verontreiniging van levensmiddelen van dierlijke oorsprong door fysische, biologische of chemische gevaren tot een minimum wordt beperkt.

Indien nodig, wordt er een voldoende rustperiode in acht genomen alvorens vee op weiden, akkers en oogstrestanten en tussen beweidingsperioden te laten grazen om biologische kruisbesmetting door mest - waar dit een probleem kan zijn - tot een minimum te beperken en ervoor te zorgen dat de wachttijden voor landbouwchemicaliën in acht worden genomen.

VOORSCHRIFTEN VOOR STALLEN EN VOEDERAPPARATUUR

De productie-eenheid is zo ontworpen dat zij adequaat kan worden gereinigd. De productie-eenheid en de voederapparatuur worden regelmatig grondig gereinigd om te voorkomen dat er gevaren ontstaan. Voor reiniging en sanering van de productie-eenheden gebruikte chemicaliën worden volgens de gebruiksaanwijzing gebruikt en gescheiden van het diervoeder en de voederplaatsen opgeslagen.

Er is een systeem voor ongediertebestrijding om de toegang van schadelijke organismen tot de productie-eenheid onder controle te houden teneinde de kans op verontreiniging van het voeder, het strooisel of de diereenheden zo klein mogelijk te maken.

De gebouwen en de voederapparatuur worden schoongehouden. Er zijn systemen aanwezig om mest, afval en andere mogelijke bronnen van verontreiniging van het diervoeder op gezette tijden te verwijderen.

Het in de productie-eenheid gebruikte diervoeder en strooisel wordt vaak ververst en mag niet beschimmelen.

VOEDERING

1. Opslag

Diervoeder wordt gescheiden van chemische stoffen en andere voor diervoeder verboden producten opgeslagen. De opslagruimten en recipiënten zijn schoon en droog en, waar nodig, worden er passende maatregelen ter bestrijding van schadelijke organismen genomen. De opslagruimten en -recipiënten worden op gezette tijden gereinigd om onnodige kruisverontreiniging te voorkomen.

Zaad wordt correct opgeslagen, op een zodanige wijze dat er geen dieren bij kunnen komen.

Gemedicineerde en niet-gemedicineerde diervoeders, bestemd voor verschillende diersoorten of -categorieën, worden op een zodanige wijze opgeslagen dat het risico van vervoeding aan dieren waarvoor zij niet zijn bestemd, wordt beperkt.

2. Distributie

Het voederdistributiesysteem op het bedrijf is zodanig dat het juiste voeder op de juiste bestemming komt. Bij de distributie en voeding wordt het diervoeder zodanig gehanteerd dat er geen verontreiniging optreedt door verontreinigde opslagruimten en apparatuur. Niet-gemedicineerde diervoeders worden gescheiden van gemedicineerde diervoeders gehanteerd om verontreiniging te voorkomen.

Voertuigen en apparatuur die op het bedrijf ten behoeve van het voeren worden gebruikt, worden op gezette tijden gereinigd, met name wanneer zij worden gebruikt voor het afleveren en distribueren van gemedicineerde diervoeders.

▼B

VOEDER EN WATER

Drinkwater en water voor aquacultuur is van een passende kwaliteit voor de dieren. Indien er reden tot bezorgdheid over verontreiniging van dieren of dierlijke producten door water is, worden er maatregelen genomen om de gevaren te evalueren en tot een minimum te beperken.

Voeder- en drinkinstallaties worden zodanig ontworpen, gebouwd en geplaatst dat het gevaar van verontreiniging van voeder en water tot een minimum wordt beperkt. Drinkinstallaties worden, voorzover mogelijk, op gezette tijden gereinigd en onderhouden.

PERSONEEL

De persoon die verantwoordelijk is voor het voederen en behandelen van dieren beschikt over de nodige vaardigheden, kennis en bekwaamheid.

BIJLAGE IV

HOOFDSTUK 1

Op grond van Verordening (EG) nr. 1831/2003 toegestane toevoegingsmiddelen:

- Nutritionele toevoegingsmiddelen: alle toevoegingsmiddelen van de groep.
- Zoötechnische toevoegingsmiddelen: alle toevoegingsmiddelen van de groep.
 - Technologische toevoegingsmiddelen: toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 1, onder b), (antioxidanten) van Verordening (EG) nr. 1831/2003: alleen stoffen waarvoor een maximumgehalte is vastgesteld.
- Sensoriële toevoegingsmiddelen: toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 2, onder a), (kleurstoffen) van Verordening (EG) nr. 1831/2003: carotenoïden en xantofyl.

In Richtlijn 82/471/EEG bedoelde producten:

- Proteïnen verkregen uit micro-organismen die behoren tot de groep bacteriën, gist, algen, draadvormige schimmels: alle producten van de groep (met uitzondering van subgroep 1.2.1).
- Nevenproducten van door gisting verkregen aminozuren: alle producten van de groep.

HOOFDSTUK 2

Op grond van Verordening (EG) nr. 1831/2003 toegestane toevoegingsmiddelen:

- Zoötechnische toevoegingsmiddelen: toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 4, onder d), (andere zoötechnische toevoegingsmiddelen) van Verordening (EG) nr. 1831/2003:
 - Antibiotica: alle toevoegingsmiddelen.
 - Coccidiostatica en histomonostatica: alle toevoegingsmiddelen.
 - Groeibevorderende stoffen: alle toevoegingsmiddelen.
- Nutritionele toevoegingsmiddelen:
 - Toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 3, onder a), (vitaminen, provitaminen en chemisch duidelijk omschreven stoffen met een gelijkaardige werking) van Verordening (EG) nr. 1831/2003: vitamines A en D.
 - Toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 3, onder b), (verbindingen van sporenelementen) van Verordening (EG) nr. 1831/2003: koper en seleen..

HOOFDSTUK 3

Op grond van Verordening (EG) nr. 1831/2003 toegestane toevoegingsmiddelen:

Zoötechnische toevoegingsmiddelen: toevoegingsmiddelen die vallen onder bijlage I, punt 4, onder d), (andere zoötechnische toevoegingsmiddelen) van Verordening (EG) nr. 1831/2003:

- Antibiotica: alle toevoegingsmiddelen.
- Coccidiostatica en histomonostatica: alle toevoegingsmiddelen.
- Groeibevorderende stoffen: alle toevoegingsmiddelen.

▼B*BIJLAGE V*

HOOFDSTUK I

Lijst van erkende diervoederbedrijven

1	2	3	4	5
Identificatie-nummer	Activiteit	Naam of firmanaam ⁽¹⁾	Adres ⁽²⁾	Opmerkingen

⁽¹⁾ Naam of firmanaam van de diervoederbedrijven.

⁽²⁾ Adres van de diervoederbedrijven.

HOOFDSTUK II

Het identificatienummer heeft de volgende structuur:

1. de letter „α” als het diervoederbedrijf is erkend;
2. de ISO-code van de lidstaat of van het derde land waar het diervoederbedrijf gevestigd is;
3. het nationale referentienummer van maximaal acht alfanumerieke tekens.